

298 Ft

59.

Jawa motor gyors és fürge Erre baszott rá az ürge

Ezt nem mint újdonság, inkább csak aktuális kezdés gyanánt idézem. A fotón egyébként se a cseh ipar gyöngyszeme dominál. Jappán Yamaha, bezony így híttuk a motrot, de rég is vót. Ez itt kérem Nippon produkt, csupa króm és csillogás, az elé kiterülő bringáról meg nem is beszélve. Sajnos még soha nem pattantam ekkora gép nyergébe, igaz, fehér muffot se dörrentettem még tele. Nagy tehát a lemaradás, sok a bepótolni valóm, de azt már tapasztalatból tudom, hogy az élet tisztára olyan, mint a motor: be kell rúgni.

BETLEHEMI HIMI-HUMI

A másnaposságot ugyanis az alkohol parciális oxidációja okozza. A neve acetaldehid, amelyet egy közép fokú kémiai ismeretekkel rendelkező vállalkozó szellem is kikotyvaszthat, sőt! Akár egyből ki is próbálhatja magán, mert az így előállított vegyületet intravénásan beadva, percekben belül beáll a másnaposság. Hányingerestül, fejfájóstu, szédelgéstül, támolýgóstul, ahogy ezt már élesben annyiszor voltunk kénytelenek átélni, és sajnos még megsaccolhatatlanul sok ilyen gyalázatos állapotot tartogat a jövő.

Már akinek! Mert én kidolgoztam egy módszert, amely jelenleg is tesztelés alatt áll, a lényege pedig a következő: ordenáré lerészegedésre készülvén jól bevacsorálni, nem keverni, csak egyfélélt inni. Ez legyen lehetőleg egy üveg whiskey (feltétele, hogy legyen minimum két rugója az embernek), azt is hosszan, jéggel, szódával vagy kólával. Hajnalban, vagy reggel, de még lefekvés előtt egy tasak Andrew after morning sőt (kapható minden jobb patikában) pohár vízben, pezsgés közben fölhörpinteni, onnantól többet már nem dohányozni, minimum négy órát ráaludni. Szóval megszopadni azt a mocsok acetaldehidet, de alaposan! Tudom persze, ennél összetettebb a játék, kótyagos fejjel meg semmi se számít, veszik az önkontroll, dugába dől a szépen felépített terv. Füstbe megy, hogy pontosabban fogalmazzak. Mindegy, én előre szóltam, aki tud, okuláljon belőle.

Mire a lapot kézbe veszitek, már az idei Mikulás rég fényt kapott, de a fenyőfátok alá néhány ajándékot azért még becsempészhettek. A jobb oldalon sorakozó cucokot a Vénusz Cso magküldő Szolgáltatástól kaptam, így jó lelkiismerettel passzolhatom tovább őket. Ezek a következők: kaparós-karikák, csikló-csiklandozó, motoros-masszírozó és az elmaradhatatlan gumi-broki. Nincs más teendő, mint a Cica címét kinyomozni és Big Box jelígre levelet írni – én meg sorrendben az első négy beérkezőnek nagyság szerint postázom a diszkrét csomagot. Tudom persze, soványka

ez a vigasz. Kevéske manna, meg sokan költözhetnétek is otthonról, ha ilyesmi ajándékot hozna a Jézuska. Vagy Gézuska, a postás, de a szándék itt a lényeg, most ettől ragadjon a bélyeg.

Örömförrás lehet még a Cica most elindult saját kontaktust kereső vonala is, a 06-90/590-154 számon reggel 10-től éjjelig. Négy óránként más-más lánnyal beszélgethettek élőben, bármiről. Másnak el nem mondható tiúkokról, nemi problémákról, vágyakról, szerelemről, szexről, izgalmas perverziókról. Élvezzetek telefonon keresztül, szájból szájba, a lányok tutira kiveretik a farkatokat.

Jelentem boldogan: az elmúlt havi, megismételt kérésemre már jóval több válasz érkezett, a januári számban majd csemegézem belőlük. Egyedül Csego barátunk nem jelentkezett szokásos, muffhoz rendelt ünnepi fotóival, de ahogy én ismerem, igazoltan hiányzik. Tán nem sikerült modellt találnia, amin nem is csodálkoznék. Ritka mostanság a lelkes amatőr, aki csak úgy odacuppantja a rést az objektív elé. Hiába, Krisztus koporsóját se őrizték ingyen, ha már egyszer ilyen stílszerű a mai napom.

Én is kaptam ajándékba töletek – főleg sok jó kívánságot, de Laci bátyó Dunajból egy stóc amerikai szexmagazinnal is meglepett. Címlap nélküli Hustler, Busty, Swank, megymás lapok – állítólag IFOR pilótáktól bizniszeli a vén pinabubus, rajtuk kell keresni a hiányzó oldalakat. Köszönöm a pakkot és az elismerést, cserébe én is kívánok mindnyájótoknak kellemes ünnepeket, Buéket, meg ilyenek. Lendüljete át ügyesen az új évbe, érjete hát végre révbe, durrogjon a pezsgő és a farkát megcibálni se feledjétek! Mármint a szopós malacnak, kis képünk rózsaszín főszereplőjének. A pezsgős dugóval is jól vigyázzatok, nehogy úgy járjatok, mint amit beteg lelkű karikatúristánk megálmodott! Mert aki itt kihúzza a gyufát, bizony összecsockizza a szeretett ülepet vagy a szeretet ünnepét.

Kis karácsony, nagy karácsony, kifordult a térdkalácsom – ezzel a kis hülyeséggel fejeztem be kerek egy esztendeje aktuális vezércikkemet, és tessék! Fölfestődött az ördög a falra rendesen, mert most tényleg itt ülök bucira dagadt jobb térdrel. Ebben nem az a gáz, hogy fáj, de sebesült harcos meg kinek kell? Teke közben ragadt le a lábam, sérülten játszottam le a szezon utolsó hat meccsét, mit mondjak – bent maradtunk az első osztályban, a többi nem firtassuk.

Szóval megint ide jutottunk, ismét eljött az évvégi szokásos. Mikulás-puttyosvirgács, bronzezüstaranyvasárnap, ajándékvásárláshajszja, szentesteistílenah, jászolkisdedkirályok, pezsgődurranásoshimnusz,

szétszakadazagyambazdmeg. Talán ez utóbbi elem a gyógyszerkutatás és az orvostudomány mai állása szerint kiemelhető az ünnepi portfólióból, ha már egyszer ilyen divatos közgazdászul is megfogalmazhatom a kérdést.

ros-masszírozó és az elmaradhatatlan gumi-broki. Nincs más teendő, mint a Cica címét kinyomozni és Big Box jelígre levelet írni – én meg sorrendben az első négy beérkezőnek nagyság szerint postázom a diszkrét csomagot. Tudom persze, soványka

SÖTÉTKÉK EMLÉKKÉP

Kicsit remegtek a lábaim amikor beléptem a szálloda éttermébe, ahol a tízéves érettségi találkozót rendezték. Ennyi idő elteltével is belesajdult a szívem ha arra gondoltam, hogy életem első szerelme Bence valószínűleg – csakúgy mint a többiek – majd a párjával érkezik, és nekem mosolyogva kell csodálnom gyermekei körbemutogatott fényképeit. Számtalan hódoló, sikeres anyagi hátterem ellenére is szerencsétlenül alakult a szerelmi életem. Valahogy nem tudtam kiheverni azt a pajkosan csillogó, gyönyörű szem-

párt amelynek párás tükrében elmerülve éltem át az első forró éjszakát. Fellelegeztem, amikor a találkozón hiába kereste tekintetem. Talán ez a legjobb megoldás – gondoltam, mégis titokban egyre az étterem ajtáját lestem. A társaság java már elindult hazafelé, amikor hirtelen azt hittem csak a képzelet és az emlékek űznek gonosz játékot velem. Sziluettje megjelent a bejárati lépcsőn. Megszűnt a körülöttem lévő világ, nem láttam senki mást, csak őt amint magabiztosan megindul felém. Szólni sem tudtam a meghatottságtól,

hagytam had karoljon át nem kérdeztem hová visz, elmentem volna a világ végére is vele. Karjának rég vágyott érintése varázslatként hatott rám, épp úgy éreztem magam mint amikor titokban beosontunk az iskolában a tornaöltözőbe, hogy a fogasok és fapadok között legyünk egymáséi. Nem kérdeztem semmit, olvastam a mozdulatai-

ból, tudtam, az ő szíve is épp izgatottan ver amint a szállodaszoba ajtajának zárjával bajlódik. Tényleg nem volt szükség szavakra nem érdekelt honnan jön, kitől, csak az, hogy újra itt van ő, akiért bármit odaadnék. Nem érdekelt a másnap, csak arra vágytam, hogy számmal körbesimogassam az ajkakát amelyek először becéztek. Akartam őt, teljes

szívemmel és minden egyes sejtemmel. Hozzá akartam érni, végig simítani a már százszer bebarangolt hasfal kockakövein. Vágytam arra, hogy türelmetlenül hozzám szorítsa vágytól égő ágyékát, hogy lágyan lefejtse selyem melltartómat, hogy nyelvével melegítse fel a vágytól megdermedt mellbimbóimat. Annyira türelmetlenek voltunk mind a ketten képtelen voltunk lassítani az áradat-

ként hömpölygő egyre erősebben előtörő szenvedélyen.

Csípőmet kidomborítva ajánlottam neki, hogy vegye el azt ami az övé, ami csak rávárt, hogy fejtse meg a rózsaszín szeméremajkakkal körülölelt mézédés titkot, hogy érezze, idetartozik, idetermett. Ez az a finom odú melyet tökéletesen csak az ő határozott vonalú, erőteljes szerelmi rúdja tölthet be. Amint megpil-

lantotta a bugyimból kibuggyanó szeméremdombot, nyelvének lágyan, becéző simogatásával igazolta, hogy ennyi idő elteltével is tudja, melyik apró pontocska a legérzékenyebb, mitől feszül majd ívbe a hátam, mitől futnak hús fuvalatok végig a gerincemen. Érzéki szenvedélyektől iz-

zóan borzoltam selymes hajfűrtjeit melyek oly odaadón simogatták combom belső felületét. A párnába leheltem kínzó vágyam, hogy forduljon meg abba a fantasztikusan izgató pózba, ahogy oly sokszor kedveskedtünk egyszerre egymás legérzékibb testrészeinek. Olyan jó volt ujjaimnak újra

körülölelni a hímtagját, vágyakozva bukkant elő nyelvem az izgatottságtól kiszáradt ajkaim közül, hogy birtokba vehesse azt a csodálatosan szép, bíborszínben pompázó makkot, melynek pusztá látványától tűz gyúlt ágyékomban. Amint ajkaim között elmerült a szívdobbanásként lüktető pihés szőrzettel körülölelt pénisz, Bence nyelve nosztalgia körútra

indult nedvesen csillogó szeméremajkaim között. Hány éjszakán álmodtam erről a kéjről, hányszor bizsergett testem egyedül az ágyban! Most, hogy a sok forró álom valósággá vált, nem tudtam, hogy a képzelet játszik velem rosszízű tréfát, vagy csípőm valóban az alattam tekergő nyelv ritmusára mozog. Szerettem volna szavakat suttozni, be-

szélni hozzá, hogy kifejezem azt is, amit a testem nem tud elmondani, de nem jöttek szavak a számra. Megtört volna ez a gyönyörű hirtelen jött varázs, visszazuhanhattunk volna a valóságos életünk minden napjai közé, holott ez az éjszaka nem erről szólt. Ma az elfojtott, mélyre ázott érzések, a jól ismert, de hiába vágyott mozdulatok, a kö-

zös sóhajok, a kétségbeesett összetartozás éjszakája volt. Nincs ott szavaknak helye, ahol ennyi mozdulat és érintés vár arra, hogy újra előtörjön a messziből. P. volt az egyetlen, aki úgy ismerte testemet mint a térképkutató az általa bebarangolt tájat. Ismerte a nyakszirtem tövéénél az a parányi pontot, ahol forró lehelete bármikor beindíthatta a leg-

vadabb vágyakat. Tudta, ho-
 gyan szánkázzon kulcscon-
 tomtól melleim dombos lanká-
 jáig, hogy a lehető legtöbb kéj-
 ben részesítsen. Ismerte a kis
 anyajegy titkát a belső combo-
 mon, amelyen elhúзва mutató
 ujjának puha hegyét bármikor
 feltárulhatott előtte a csodák ka-
 puja. Azt is tudta, hogy csak én
 tudok olyan lassú kéjjel mere-
 dező falloszára ereszkedni,
 hogy mielőtt beérkezhegne leg-
 belülre, végigsimítsam szemé-
 remajkaimmal az összes olyan
 kis redőt és erecskét, melyek
 maximálisra fokozzák vágyát.
 Én voltam a, aki szavak nélkül
 is érezte, mikor kell lágyabban
 tekeregni, mikor kíván heves
 vágát és mikor kell egy picit
 megállni, hogy kéje tökéletes
 legyen. Egymás kulcsai vol-
 tunk, összetartoztunk. Végtelen
 éjszakát akartunk, egymás vá-

gyait a végsőig fokoztuk, aztán a beteljesülés helyett mozdulatlanul pihentünk egymásban, átérezve minden apró rezdülést, mindazt amit átadhatunk a másiknak. Majd újult erővel, újra előntő vágyakkal idéztünk fel minden mozdulatot, amely valaha kedves volt. Ujjaim belefehéredtek ágy rácsába, amint markoltam azt, karomban megfeszül-

tek az inak, amint ő a combjaimat magasba emelve mérítkezett meg gyönyöröm feketlen tavában újra meg újra. Már hajnalodott, de nem tudtuk egymást elengedni. Újra meg újra összeolvadtunk, szétváltunk, ajkaim számtalan alkalommal csábították torkom mélységéig kamaszkorom felejthetetlen gyönyör rúdját. Végtelen éjszaka volt.

MIAMI

Egy üveg sör, egy pohár konyak, egy karcsú női láb, egy köteg bankó. Vicces dolog a bárpulton található dolgok leltára. Persze a női láb folytatódik felfelé is térd, comb, majd bizontos muff lesz belőle. Innen alulnézetből a mellei nem tűnnek valami nagynak, de azért a kezeim közé kapnám őket. A pulton körben mindenhol lányok kelletik magukat, de mégse gyűlik nagyon az egy dolcsis a combfixükben. Mindenki a göndör tünemény hatása alatt áll:

– Egy privát táncot? – libben elélem egy vékonyka kiscsaj

– Az miből áll? – kérdem, mert csak azt tudom, hogy nekem áll.

– Egy full body contactt – simít be a combom közé, majd ijedten kapja el a kezét. – Lehet, hogy neked már nincs rá szükséged?

– Azért csak nézzük meg közelebbről. – Tulajdonképp mindegy, hogy kit kaparintok a kezeim közé, ha már a latinvérű lány nem lehet az. – Mennyibe kerül?

– Ötven! – néz rám sértődötten a picsa, mintha legalább azt akartam volna megtudni, hogy elmúlt-e már tizenennyolc éves, hogy ilyen mulatóban baszatja magát.

– Gyere! – Ciki lesz babám megtudni egy turistától, hogy mi a magyarok istene.

– Kis zárható ajtajú boksza vezet el, a kényelmes kanapén mutatja, hogy foglaljak helyet. A topp lecsúszik, a cicik előmerednek. Mély köldökű has tekeredik előttem. Tanga lerúg. Olyan icipici cunus bújik alatta, amit kétszer kell megnéznem, hogy vágást találjak rajta. Hajcsat kiugrik, hosszú sörény csap az arcomba. Vér dübörög bennem, szétvet. Kinyúlok,

BEACH

megragadom a kicsi fenékgerezedet. – Nem szabad hozzám érned! – csap a kezemre a kiscsaj. „Nem, az apád faszát nem, na várj csak!” – gondolom magamban. Genya egy hely ez, felhúzzák az embert, kipréselnek belőle egy valag lóvét aztán se dugás, se tapi?

Kezemmel megragadom a haját. Lerántom a kanapéra. Felsikolt. A zene szerencsére üvölt. Megragadom, hanyatt fordítom. Könnyű a teste, mint egy kis madárnak. Bal kezem a nyakánál szorítja a csajt az ágyra. Most csendes. Jobbal belekotrok a nadrágomba, előveszem merev farkam. Riadtan néz. Odatolom a szája elé. – Szopd! – mondom neki. Iszonyú düh lobog szemében. Valami Johnnak kiabál, gondolom a kidobó. A ritmusok a falat rázzák, amikor üvöltő szájába tolom a faszom. A meglepetéstől kiguvadnak a szemei. Ráharap. Kap egy pofont, mire a hasamba karmol. Megkapja a másikat. Megadja magát, és ímmel-ámmal nyalogatni kezdi. Látom, még reménykedik. – Szarul szívod aranyom! – méltatlankodom. – A kurva anyád! – vagy valami hasonlót akar mondani. De nehéz dolog dákóval a szájban társalogni. Az is lehet, hogy azt mondta: „kérek egy kis levegőt”. Tűz lobog a szemében, miközben hasra fordítom. Úgy lehet dobálni, mint egy rongyot. Benyúlok a lába közé. Száraz, mint a tapló. Nyálat csorgatok a fenekére. Kiugrik alólam. Az ajtó felé iramodik. Muszáj kirúgnom a lábát. A padlóra zuhan, kicsit beveri a fejét. Arra tér magához, hogy már vadul sikálom. Nehéz dolog van, a szűk kis pinájába úgy kell beverekednem magam. Hüvelyének bordás felszíne masszíroz. Piciket sóhaj. Már letett arról, hogy megüssza. Ha mélyre tolom belé, akkor érzem a méhszáját. Ilyenkor megre-

meg. Kezdek a csúcsra jutni. Agyamra vörös köd ereszkedik. Már nem nézem ki van alattam. Kúrom vadul, és a fülébe hörgök. Sikoltozást hallok. Talán a lány sikoltozik. Az utolsó gondolat, hogy ne csináljak neki gyereket. Kirántom belőle, és a sperma a hajáig lövell. A második fröccs a háta ragad, de jut a fenekére is bőven. Csendesen fekszik, amíg felöltözik. Ondótól fénylik a teste. Egy ötvenest hajítok az arca elé. Kinyúl a földön fekvő toppja felé. Lehet, hogy fegyvert akar elővenni belőle? Előhúzza egy névjegykártyát, elveszem tőle: „Hívj fel 06-90/590-154”.

A tengerpart gyönyörű a délelőtti napsütésben. Tegnap gyorsan le kellett lépnem a bárból. Biztos, ami biztos. De ma csak napsütés, homok, kagylók, tengermoraj, hullámhús, mi egymás. Hason fekve, az autót tradert olvasom. Csípem az ami koscsikat. Gigantikus lóerők, krómos csillogás, kényelem, tekintély! Néha felpillantva lesem a csajokat. A ringóciciket, a karcsú derekakat, meg a kövéreket is. A lógó csöcsöket, a ragyás seggeket, meg persze például ezt a feszes popsit. Hoppá ez egy pasi! Memóriatörles! Na de miért hord tangát? Hogy itt mennyi buzer

sunk közben már csak ezt
sugdossuk egymás fülébe.

Hogy hány levelet kapnak,
nem tudhatom. Hogy mi a
leszbi, nem tudhatják. Nő-
ként kívánni egy másik lányt,
ölelni csókolni és becézni.
Kézze, szájjal és nyelvvel ki-
elégíteni, titkon aggódni, óv-
ni, szeretni. És örökké rej-
tőzni, féltékenyen gyötrődni,
a másság bélyegével birkóz-
ni. Mert messzi még a szabad

szerellem, a kézen fogva séta, az önfel-
ledt együttlét. Itthon legalábbis, de azért
repedezik már a prűdéria vaskos fala.
Még nem a fejlett világ, ahol a jog elis-
meri az egyneműt is élettársnak, az es-
küvőt legálisnak, a másságot azonosság-
nak. Már nem a fejlődő világ, ahol a les-
zbikust még megvesszőzik, pellengérré
állítják, akár halállal büntetik. Középen
vagyunk: már és még, undor vagy szere-
tet, elítélni netán ráizgulni? Igen, ránk
gerjedni, az szinte mindenkinek termé-
szetes. Ezért is mutatjuk meg magunkat
meztelenül, szerelmeskedés közben,
hogy az elborulás - csámcsogás után el-
merengjete, és az ösztönök és érzel-
mek közt nekünk is egy kis helyet talál-
jatok.

Puszi: Mónika és Mariann

EROTIKA

NAGY KRITIKA

Lesz bi? – írta föl kérdőn, vágyakozón, szerényen fotójára a formátlan hölgy. A házaspárszex rovatban hirdetnek: „Kandúrok kéméljenek” jeligére fiatal, jó megjelenésű, dússzórú, nagymellű, karcsú barátnéjukat keresik. A pocakos apucival így beszéltek össze, ez a legpraktikusabb megoldás. Ide be nem teszi a lábát csődör, lekúrní az asszonyt, ez a hülyeség meg kinek jutott az eszébe? Anya majd jól belekóstol a habzó résbe, a ház ura meg guvadhat kedvére, aztán két puha női test közé fészkelődve végre fölérhet álmai csúcsára. Kicsi önkritika, nagy elvárások; most aztán kinyaljuk a meleg tepsit, hetek óta erre gerjedünk, esti szokásos párosodá-

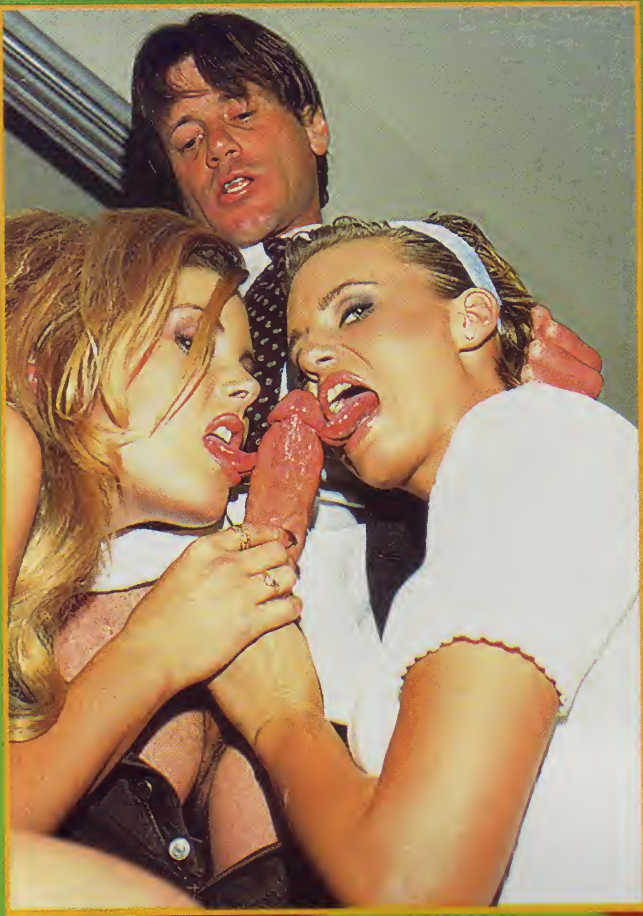

VIDEO
FÓKUSZ

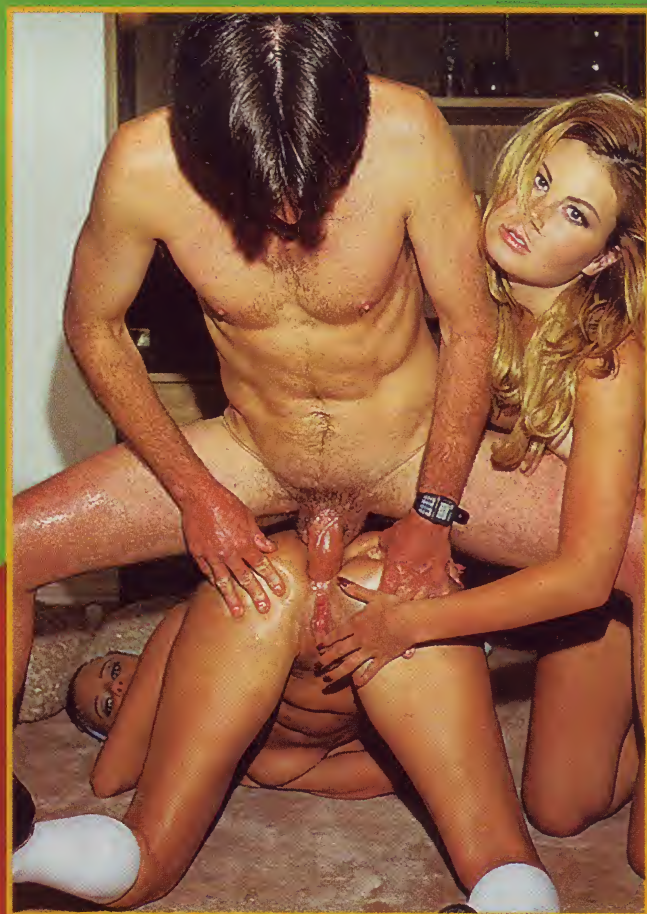

**Az aranybetűs életbe a tanuláson keresztül vezet az út.
Ez persze nemcsak a kötelező tantervben előírtak szerint lehetséges.**

A vidéki kollégium leánytagjai szívesen tanulják és tanítják egymást a szex és a testi szerelem mindenféle variációira. Ha a vizsgaidőszakban is ilyen szorgalmasan gyakorolnak, a bizonyítványuk is egészen biztosan szín jeles lesz.

Főiskolás

lányok

COLLEGE MAIDENS
120 perces
színes szinkronizált
amerikai film.

TÖBB NAP, MINT

Csak álmodozom. Elképzelem, hogy most ketten akarnak egyszerre, hogy hármas szeretkezéssé válik az intim együttlét, hogy most valami más következik. Érzem a fokozódó melegséget a combjaim közt. Szeretném, ha legalább megismogatna ott valaki! Vágyom, hogy végigcsókolják a bőröm, végigcirógassák egyre kevesebb ruhával fe-

dett formáim. Szeretném látni az izgalmat szemeikben, nadrágjuk slice alatt, érezni a kemény duzzanatokat kezemben, számban, s még lejjebb is... Bizony, csupa vad, buja gondolat cikázik a fejemben. Ki nem mondom, de talán látszik rajtam. Szeretném szemérmetlenül, mohón bekapni a két meredt faszt, nem úgy, mint egy kurva, nem kö-

KOLBÁSZ

zömbösen, nem oda sem figyelve, rutinból, sokkal inkább mint egy kéjéhes, szexőrült, netán nimfomán nő, aki alig várja, hogy hatalmába kerítse a két hímet. Olyan gyorsan vetkőzök, ahogy csak tudok, s máris elmarom az egyik vöröslő fullánkot. Megmarkolom, és a számba tömöm. Szép nagy

makk simul a nyelvemre, nagyra kell tátnom, hogy beleférjen, még így is kattan egyet az állkapcsom, ahogy megpróbálok minél nagyobb darabot a magamévá tenni belőle. És akarom a másikat is, most rögtön, mindegy hogy melyik nyílásomba, csak jöjjön már! Szinte rávetem magam, rádobom az alfe-

lem, egyetlen heves mozdulat, és már bennem is van, s én felkiáltok a gyönyörtől, ahogy a makkja a méhszájамhoz nyomul, mert egész a tövéig csapom rá a pinám. A férfi a fenekembe markol, erőteljesen magára húz, s így maradunk egy végtelennek tűnő pillanatig. Érzem, ahogy lüktet bennem, aprókat rándul, ahogy pumpálódik belé a vér, s én is csak a bensőmben mozdulok, intenzíven összeszorítom a hüvelyizmain, amennyire

csak bírom, majd elernyesztem, és újra szorítok vele, és így tovább, de csak egy fél percig, mert akkor emberem lazán felkap magáról, felemel, de már ejt is vissza, csak hogy most egy lyukkal hátrébb hatol fel belém, határozott mozdulattal húz karóba. És megismételjük az előbbi produkciót, csak éppen most a végbélizmaimmal fejem a drágát, erőteljesen, ritmussal. Közben persze nem feledkezem meg a számban forgatott szép-

ségről sem, hangosan cuppogva nyalom, szopom, szívom, játszom rajta ajkaimmal, nyelvemmel, néha még bele is harapok egy kicsit, megállás nélkül izgatom. Aztán megint elkap két erős férfikéz, és én megint fel-le röpködök a vastos rúdon, amíg el nem fáradunk. Akkor jöhet egy újabb póz. Amit sokkal jobban is szeretek! Mert csak ki kell pucsítanom, csak tartani a hátsóm, a többi a kan dolga. Rajta múlik, hogyan folytatódik a nász. Előredőlök, kezemmel markolászom, számmal oralizálom az egyik szerszámot, miközben vilámgyorsan belém siklik hátulról a másik, teljes hosszában, szélteben, jól kitöm, s olyan mélyre nyomul be, amilyenre már nem is lehetne, hosszabban, mint amilyen hosszú a rendelkezésére álló vágat, így kitolja a végét, vagyis be, megnyújtja barlangom, ami kicsit fáj ugyan, viszont baromi izgató.

Nem is állom meg egy nagy, kéjes nyögés nélkül. Ahogy ő lök, én úgy lihegek, minden egyes benyomódásnál hangosan nyöszörgök, ha akarnám, sem tudnám visszafojtani. Fel vagyok készülve, hogy a popsimat is alaposan meg fogja dolgozni ebben a pózban, s nem is tévedek, mert alig egy perc pumpálás után már át is siklik a fenekembe, és hirtelen hasít belém, szokás szerint tövig

nyomulva be. Csípőmet szorongatva elvakultan dug a férfi, még és még, hogy már sajog a hátsóni, de egyszer csak megmerevedik, csak a farka ráng, és üvölt, és szépen teleélvezi a seggem friss meleg gecivel. Hát akkor jöhet a másik srác! Elhúzó a fenekem a pihegő embertől, nedvesen cuppan ki belőlem a már puhuló műszer, s én megfordulva felkínálom magam a még mindig

peckesen álló másiknak. Nem kell nagyon mesélgetnem, mit akarok, úgy nyomja belém, hogy be sem kell igazítani a kezével, magától is betalál szép, nedves fallosz, lassan becsúszik lucskos puncimba, és aprókat, finomakat mozdulva már ketyint is. A még mindig szuszogó másik férfi egy gyors farokmosás után az arcom alá

ül, és a számba kínálja félkemény, tisztára sikált péniszét. Ha már adja, bekapom, s ha már bekaptam, cumizok is rajta, naná, hisz ez nekem is élvezet! Arról már nem is beszélve, hogy szeretném újra kőkeményé merevíteni, s ez ezzel a módszerrel érhető el a legbiztosabban. A példa persze ragadós, már-mint nem a cumié,

hanem a popsikamatyé, szóval az addig diszkrétén puncit kefélgető srác egyszer csak kihúzza belőlem a farkát, és áttömi a faromba. Hát ez remek, most már biztos, hogy szét lesz dugva a fenekem! Nem mintha bánám... Jól dug, de én már nagyon szeretnék valamit, valamit, amit tényleg csak két férfival lehet megcsinálni. Igen, a szendvicset. Kihessengetem magamból, és ráülök. Lassan, lépésről lépésre közelítenek az áhított célhoz. Előbb csak punciba, aztán popsiba, s végül betöltetik mindkét nyílás, hát igen, ez egy kicsit kemény, sziszegek is kicsit, de túró, hiszen én akartam, s tudom, hogy ez a kis fájdalom hamar elmúlik, átadva helyét a legmagasabb fokú gyönyörnek. Igaz, így egy kicsit nehéz mozogni, de talán nem is

kell nagyon, ebben a lehetetlen pózban a legapróbb mozgások is szászorosan hatnak. A nyílásaim pedig egyre tágulnak, egyre jobban bírják az őket feszítő mocorgását, s én már nem is a fáj-

dalomtól zihálok, hanem az élvezet-
től, mert egyre jobb és jobb, és már
sikítok, mert most a legjobb, testem
vergődik a két srác közé szorulva,
mindenem forr, lüktet, zsibbad, és
egy hatalmas kiáltással a csúcsra
érek. Ami ezután jön, az már csak a
ráadás. Orgazmustól még jobban ki-

tágult puncimba beköszön az előbb
még a seggemben furkáló fegyver
is, s most akkorára nyújtják hüve-
lyem rugalmas falait, hogy egyetlen
hatalmas pinanyílásnak érzem az
egész alsó részem. Egyszerre mo-
zognak, egyszerre szuszognak, és
egyszerre nyögik, hogy „Most!” Egy-

szerre kapom el a két brokit, és dol-
gozom ki belőlük az anyagot, ma-
gamra célozva, a bőrömrre verem a
sok illatos gecit. Az utolsó jelenet
már nem az én fantáziámban szere-
pel, ez már valaki más perverz álma.
Jómagam többől metszeném le azt a
faszt, amely le merne hugyozni!

Carmen

A full-page photograph of a woman with dark skin and hair, smiling and posing on a rooftop. She is wearing black lace underwear and long black gloves. In the background, a city skyline with illuminated buildings is visible at night. A text box in the top right corner contains a quote in Hungarian.

Mossoma makossa raumba,
moni o boso! – imígyen kiál-
tottam föl, ahogy Tanga
Manuella kisasszony kolor
képeivel szembesültem. Ez
afrikai beszéd, ne kérdezd
mit jelent; stílszerűen Manu
Dibango kameruni szaxofo-
nost hallgatom éppen. az ő
lemezéről idézek negróul.
Manu egyébként Emmanuel-

ből rövidítettett, Tanga Manuella meg tán sportszeletből gyúrattatott, ki tudja. Senki sem lehet tökéletes, ő is inkább a mosolyával bérelt helyet nálam. Nedvesen elnyíló ajkain vacillálok most is... na jó, felpróbálnám őket. Megdolgoznám kicsit a lentit, a föntinél meg bevégezném a dolgom, de a szembesüléssel tényleg vigyáznék. Lúgos kémhatású a ragacs, kicsípi a retinát – s mint olyan, komoly veszélyt hurcol látástól Mikulásig.

